

פניני באר בשדה

שושני השדה

מתוך התבוננות בפסוקי

פרשת וארא

וואו, כמה 'סבלנות' צריך, כמה 'המתנה' צריך, כמה 'כוח סבל' של 'להמתין' ו'להמתין' ו'להמתין' צריכים, עד שרואים את הישועה השלמה...

כן, מכלל כל פסוקי וסיפורי הפרשה מבצבץ ועולה שוב ושוב הדרישה החד משמעית הזו מכלל כל בני ישראל בגלות מצרים, ומשם נלמד לכלל כל הגליות, הכלליים והפרטיים, העוברים במהלך כל שנות ההיסטוריה על כלל כל נשמות ישראל בכלל ובפרט ובפרטי פרטיות.

ובמיוחד, בזמננו, כאשר כל העולם כולו עובר טלטלה עזה, והעולם כולו עומד מן הצד וחושש חששות אמיתיות מי יודע מה יולד יום מתוך אותה מלחמה עקובה מדם שמתרחשת לה כעת בין רוסיה ואוקראינה זה קרוב לשנה... וגם זה יותר משנתיים ימים, כשהתחילה התפרצות מגיפת הקורונה על כלל כל הווריאנטים שבו ה'דלתא' וה'אומריקאן', על כלל כל השלכותיה חלליה ונזקיה... וכל יום יש חשש נוסף שהנה, חלילה, שוב פורצת לה התפשטות מגיפת הקורונה בכל מיני מקומות בעולם... ועוד כהנה וכהנה חששות גם בכל מה שקשור להתמוטטות נוספת כלכלית אדירה ברחבי ארצות הברית, כפי שקרה כבר לפני כעשור... ועוד ועוד חששות קשות בכל רחבי תבל, וגם בין יושבי ארץ ישראל על כל המהמורות והתהפוכות שעוברת שם בין תושביה.. ואין באמת מי שיודע מה יולד יום?!...

* * *

כאשר משה שב, בשליחות מחודשת מהבורא כל עולמים להמשיך לבשר את צעדי הגאולה ממצרים, וזאת אחרי שנעלם להם לישראל לשלושה חדשים או לששה חדשים, כלל ישראל כבר לא ששים ושמחים לקראתו כפי שהיה בפעם הראשונה בהתגלותו אליהם, כרגע הם כבר חשדניים חוששים, 'ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה קשה'...

כי הרי הנה, רק לפני כמה חדשים היית כבר אצלנו ואמרת לנו שהבורא כל עולמים התגלה אליך ואמר לך: לך והודיע לבני ישראל בשליחותי שאני עומד לגאול אותם, ובמקום 'גאולה' הרי קרה ההפך הגמור, 'ותכבד העבודה', אז למה לנו עכשיו, כעת, להאמין לך שוב...

משה, הרועה הנאמן, מתגבר בכל כוחו הגדול, ובכל זאת מנסה בכל כוחו לשכנע את בני ישראל להאמין באמונה חדשה ומחודשת, ולהתאזר בסבלנות עד אין קץ, עד עת בוא דברו שבו בוודאי יראו את הגאולה השלמה ממצר גלותם, משה רבנו מנסה בכל כוחו להכניס בהם ולהפיח בהם רצונות כיסופים געגועים תקווה אמונה וביטחון והרבה דמיון...

כן דמיונות של גאולה...

כי כעת במצבם העכשווי הם הרי עדיין עבדים, עבדים נבזים ושפלים תחת יד פרעה הקשה ותחת יד מצרים הקשה, אבל משה בא בשליחות עצומה ומנסה בכל כוחו להעניף אותם למקם אחר וגבוה במחשבותיהם, להרים אותם, לרומם אותם...

משה מנסה להרעוף עליהם ביטויים מופלגים של גאולה: 'והוצאתי' אתכם מתחת סבלות מצרים, 'והצלתי' אתכם מעבדותם, 'וגאלתי' אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדולים, 'ולקחתי' אתכם לי לעם והייתי לכם לאלוקים וידעתם כי אני ד' א' המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים, 'והבאתי' אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אותה לכם מורשה אני... אבל בני ישראל כעת, ברגע קשה זה, לא מצליחים להתרומם, לא מצליחים להתעודד, והפסוק מעיד 'ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה קשה'.

משה רבנו בעצמו מטיל כבר ספק, וכאשר הבורא כל עולמים מבקש ממנו: לך, בא אל פרעה, דבר אליו ושילח את בני ישראל ממצרים, משה שואל-זועק: הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה?!

הבורא כל עולמים לא מרפה, הוא מחייב אותו ללכת, 'ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים'.

נכון, צריך לזכור את זה טוב, לא יצאנו מיד ממצרים, זה לקח עוד כ-9 חודשים מלאים עליות וירידות, ציפיות ואכזבות...

מצד אחד התעוררו המחשבות: הנה הנה הגאולה כבר כבר בפתח, הנה תראו איזה מכה הנחיתו עכשיו על המצריים: דם, וואו כל הארץ דם...

וואו צפרדע... כינים... ערוב... דבר... שחין... ברד... וואו כמה סיפורי
מסמרי שיעור יש על כל מכה ומכה במדרשי חז"ל על כלל כל שבעת
המכות הללו המסופרים בפרשת השבוע...

זה הפיח בוודאי רוח גבית, רוח תקווה, רוח של אמונה וביטחון, זהו זה,
הפעם זה כבר בוודאי ילך, הפעם אנחנו בוודאי יוצאים כבר מפה...

אבל מצד שני, פתאום, טרח בום, שבר על שבר, לא גאולה ולא ישועה,
לא מיניה ולא מקצתיה, פרעה נשאר חזק, תותח... מכביד את לבו, לא
שולח את בני ישראל, לא מוכן לשמוע כלום...

מה יהיה? זה לא הולך לו למשה רעיא מהימנא? יש לו רצונות טובים
אבל מה לעשות צריכים להיות ריאליים...

ורוב כלל ישראל אכן התייאשו בדרך, רובם מתו בשלושת ימי החושך...

אבל זכרו ותשימו טוב על הלב: בסופו של יום, בסופו של התהליך, יצאנו
ממצרים!!! כן כן יצאנו!

כך בדיוק מתנהלת לה הגאולה של כלל ישראל בכל שנות
ההיסטוריה, בכלל ובפרט, יש הרבה מהמורות בדרך, יש הרבה עליות
וירידות, יש הרבה חלישות הדעת בדרך, אבל סוף כל סוף, ובמיוחד
כאשר מחזיקים מעמד, כאשר מתחזקים באמונה וביטחון ובמחשבות
טובות וחיוניות, רואים את האור, רואים את הסוף...

סבלנות!

זה שם המשחק!

זה הסוד של הגאולה!